

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudkyň Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **Bytové družstvo Novorossijská 1**, se sídlem Novorossijská 941/1, Praha 10, zastoupeného Mgr. Janem Válkem, advokátem, se sídlem Havlíčkova 1680/13, Praha 1, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **AKRO living s. r. o.**, se sídlem nám. I. P. Pavlova 1789/5, Praha 2, zastoupené Mgr. Jiřím Oswaldem, advokátem, se sídlem Bílkova 4, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 4. 2013, zn. S-MHMP 1394378/2012/OST/Pt/Hn, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 4. 3. 2014, č. j. 6 A 119/2013 - 125, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o:

- I. Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobce **se vyzývá**, aby ve lhůtě **jednoho měsíce** od doručení tohoto usnesení odstranil vady kasační stížnosti tak, že uvede, z jakého důvodu byla kasační stížnost podána, a to v souladu s ustanovením § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a tento důvod blíže skutkově a právně konkretizuje.

O d ů v o d n ě n í:

[1] V záhlaví označeným rozhodnutím žalovaného bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí stavebního odboru Úřadu městské části Praha 10 ze dne 30. 8. 2012, č. j. P10-07464/2012 o vydání stavebního povolení osobě zúčastněné na řízení na stavbu bytového domu „U Roháčových kasáren“. Proti rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) označenému v záhlaví, jímž byla žaloba směřující proti rozhodnutí žalovaného zamítnuta, podal žalobce (dále „stěžovatel“) kasační stížnost, jejíž součástí učinil i návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[2] Svůj návrh odůvodnil tvrzením o existenci eminentního zájmu stěžovatele, jakož i veřejného zájmu na odložení účinnosti stavebního povolení, neboť jeho předmětem je rozsáhlá výstavba v bezprostředním okolí, kde se nachází i mateřská škola. Výstavba bude mít podle něho dalekosáhlý dopad na široké okolí, jakož i na majetek, zdraví a životy lidí bydlících v blízkosti stavby. Svým podáním se stěžovatel snaží předejít situaci, kdy by se téměř jistě nedomohl odstranění stavby či zjednání vhodné nápravy poté, co by dům byl urychleně postaven, i když by v řízení před Nejvyšším správním soudem uspěl, a došlo by ke zrušení stavebního povolení pro nezákonný postup správních orgánů. Má za to, že podávání žalob či kasačních stížností by při rychlosti výstavby a délce soudního řízení postrádalo smysl. Dodal, že by provedením stavby mohla stěžovateli nastat újma trvalého rázu, přičemž na straně stavebníka by byly maximálně dočasně pozastaveny stavební práce až do konečného rozhodnutí soudu. Přiznání odkladného účinku zjevně nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem, právě naopak.

[3] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřil. Osoba zúčastněná na řízení (stavebník) s přiznáním odkladného účinku stížnosti nesouhlasila a poukázala na to, že stěžovatel nespécifikoval žádnou újmu, která by mu měla neodložením účinků stavebního povolení vzniknout. Pro ni samotnou by vyhovující usnesení mělo fatální následky, neboť by při dalším prodlení s realizací projektu již nebyla schopna dostát svým závazkům a důsledky její platební neschopnosti by pocítily i třetí osoby, zaměstnanci počínaje. Odkázala na důvody a skutečnosti uváděné k otázce odkladného účinku před městským soudem. Specifikovala újmu odpovídající smluvní pokutě ve výši 10 000 Kč denně a dodala, že další ztráty vzniklé přerušením prací by již nebyla schopna kompenzovat a vyjmenovala zaměstnance, kteří by přišli o práci. Zdůraznila, že stavba byla umístěna po právu na pozemcích určených územně plánovací dokumentací k zástavbě a není s to způsobit stěžovateli újmu, kterou by mohl věcně definovat, natož pak prokázat.

[4] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. zjišťuje Nejvyšší správní soud při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti splnění zákonných podmínek, tj. (1.) výrazného nepoměru újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly, a zároveň (2.) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Nejvyšší správní soud ve své ustálené judikatuře zdůrazňuje mimořádnost institutu odkladného účinku. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něž by bylo možno odkladný účinek očekávat. Přiznáním odkladného účinku odnímá Nejvyšší správní soud před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocnému rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným způsobem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro zcela ojedinělé a výjimečné případy.

[6] K tomu, aby Nejvyšší správní soud mohl kasační stížnosti odkladný účinek přiznat, musí stěžovatel v první řadě dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí újma nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám.

pokračování

Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy tak má stěžovatel (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. února 2012 č. j. 1 As 27/2012 - 32, všechna zde citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz). Stěžovatel v odůvodnění svého návrhu musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická či bagatelní.

[7] V nyní posuzovaném případě však stěžovatel v zásadě toliko opakuje svůj návrh na přiznání odkladného účinku podaný současně se žalobou, kterému městský soud vyhověl. Učinil tak i s ohledem na obsah žalobních bodů, z nichž dovodil podstatu důvodů návrhu. Nyní stěžovatel vznáší návrh obdobného, velmi obecného znění v situaci, kdy podal z neznámých pohnutek toliko blanketní kasační stížnost a vyčkává, až bude soudem vyzván k jejímu doplnění o důvody, pro které rozsudek městského soudu napadá, jež zamýšlí předložit ve třicetidenní lhůtě. Přitom však své obavy o zajištění efektivní ochrany opírá též o kontrast mezi rychlostí výstavby a délkou soudního řízení. Není tedy známo, jakými námitkami stěžovatel proti napadenému rozsudku brojí a v čem konkrétně by pro něho byla uvedena újma ve výrazném nepoměru ve vztahu k újmě, která by odložením účinků napadených rozhodnutí mohla být způsobena třetím osobám. Obecná tvrzení o trvalém vlivu realizované stavby na své okolí pro odložení účinků pravomocného rozhodnutí, jež bylo navíc pravomocně shledáno správním soudem zákonným, nepostačují.

[8] Vzhledem ke shora uvedenému Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatel neunesl břemeno dostatečného tvrzení a břemeno důkazní. Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že nebylo prokázáno, že by byla naplněna základní podmínka pro přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti (vznik nepoměrně větší újmy na straně stěžovatele, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám). Nebylo již tedy třeba zkoumat podmínky další, s nimiž by tato musela být naplněna kumulativně. Nejvyšší správní soud proto návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti nevyhověl. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

II.

[9] Kasační stížnost stěžovatele neobsahuje všechny náležitosti podle ustanovení § 37 odst. 3 a ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto usnesením vyzývá stěžovatele, aby v zákonem stanovené lhůtě uvedl, z jakého důvodu ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. byla kasační stížnost podána a takto uvedený důvod i blíže skutkově a právně konkretizoval.

III.

[10] Žalovanému a osobě zúčastněné na řízení bude kasační stížnost zaslána k vyjádření až poté, co ji v souladu s výrokem II. tohoto usnesení stěžovatel odůvodní. Věc je u Nejvyššího správního soudu vedena pod spisovou značkou 2 As 74/2014 a v souladu s rozvrhem práce se jí bude zabývat, projedná ji a rozhodne druhý senát Nejvyššího správního soudu ve složení: JUDr. Vojtěch Šimíček, JUDr. Miluše Došková a Mgr. Eva

Šonková. V případě dlouhodobé nepřítomnosti některého ze členů uvedeného senátu může být senát doplněn některým ze soudců prvního senátu, kterými jsou JUDr. Josef Baxa, JUDr. Marie Žiškova, JUDr. Lenka Kaniová a Mgr. Jana Brothánková. Pokud dojde ke změně rozvrhu práce, jsou o těchto změnách aktuálně podávány informace na webových stránkách Nejvyššího správního soudu (www.nssoud.cz). Některé úkony v řízení před soudem mohou vykonávat též asistenti soudců [§ 29a jednacího řádu Nejvyššího správního soudu (www.nssoud.cz)].

[11] Má-li účastník řízení za to, že některý ze jmenovaných soudců Nejvyššího správního soudu je z projednávání této věci vyloučen pro svůj poměr k věci, k účastníkům, nebo k jejich zástupcům (§ 8 s. ř. s.), **lze namítnout jejich podjatost ve lhůtě jednoho týdne** od doručení tohoto usnesení. Pokud bude senát doplněn jiným soudcem, nebo vznikne-li důvod podjatosti až v průběhu řízení, počítá se tato lhůta od okamžiku, kdy účastník řízení důvod podjatosti zjistí. O námitce rozhodne jiný senát Nejvyššího správního soudu. K později uplatněným námitkám se nepřihlíží.

[12] Veškeré písemnosti je třeba zasílat k výše uvedené spisové značce na adresu Nejvyšší správní soud, Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, případně elektronicky na elektronickou podatelnu (podatelna@nssoud.cz) nebo do datové schránky Nejvyššího správního soudu (www.jaa4f).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. května 2014

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu